

Î N C H E I E R E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Cristian Bogdan Golovatiuc,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu
răspundere limitată ”Aflogen” împotriva lui Cristian Bogdan Golovatiuc cu privire
la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 noiembrie 2018, SRL „Aflogen” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL ”Bigstrom” și a lui Cristian Bogdan Golovatiuc cu privire la
încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.3).

În motivarea acțiunii, SRL „Aflogen” a indicat că prin contractul de furnizare
nr. C-20-10-2017PF din 20 octombrie 2017, SRL „Aflogen” s-a obligat să vândă
SRL „Bigstrom” produse petroliere, iar ultima, la rândul său s-a obligat să achite
prețul pentru marfa primită.

A susținut că, conform articolului 5 din contractul menționat, fidejutorul
Cristian Bogdan Golovatiuc va răspunde solidar cu cumpărătorul pentru obligațiile
contractuale ale acestuia față de vânzător.

A menționat că, prin acordul de fidejusiune din 20 octombrie 2017, Cristian
Bogdan Golovatiuc s-a obligat să execute integral obligațiile ce reies din contractul
de furnizare nr. C-20-10-2017PF din 20 octombrie 2017.

A notat că potrivit punctului 3 din acordul de fidejusiune din 20 octombrie
2017, fidejutorul poartă răspundere solidară cu debitorul în fața creditorului în caz
de nerespectarea de către debitor a obligațiilor ce reies din contract și s-a obligat să
achite creditorului prețul produselor cumpărate, penalitățile, să compenseze alte
daune cauzate creditorului.

A precizat că pe parcursul anului 2017, SRL ”Bigstrom” a primit produse
petroliere, fapt confirmat prin actele de verificare și facturile fiscale, însă, acesta a
omis să-și execute obligația de achitare a prețului produselor recepționate.

Astfel, la data înaintării acțiunii, datoria SRL „Bigstrom” față de SRL „Aflogen” constituie suma de 110 707,45 lei.

A declarat că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 14 august 2018, în adresa pârâților au fost expediate reclamații prin care s-a solicitat achitarea integrală a sumei datoriei în mărime de 110707,45 lei până la 05 septembrie 2018, însă, reclamațiile nu au fost recepționate de pârâți.

A solicitat SRL „Aflogen”, încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul său a sumei de 110707,45 lei cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 06 noiembrie 2019, SRL „Aflogen” a depus cerere de chemare în judecată concretizată, indicând în calitate de pârât doar pe Cristian Bogdan Golovatiuc, solicitând încasarea de la Cristian Bogdan Golovatiuc în beneficiul său a datoriei de 110707,45 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 3330 lei, iar în total suma de 118037,45 lei (f.d.45-46).

În motivarea cererii de concretizare a acțiunii, SRL „Aflogen” a indicat faptul că în privința SRL „Bigstrom” a fost intentată procedura de insolvență, iar prin încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 31 octombrie 2019 a fost suspendat procesul în partea în care se referă la SRL „Bigstrom”.

La data de 25 mai 2020, administratorul insolvenței SRL „Bigstrom”, Vera Popaz a depus cerere prin care a solicitat încetarea procesului referitor la solicitarea SRL „Aflogen” privind încasarea de la SRL „Bigstrom” a sumei de 110707,45 lei, în temeiul prevederilor art.265 lit.b) Cod de procedură civilă (f.d.60-61).

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 25 mai 2020, procesul civil în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Aflogen” împotriva SRL „Bigstrom” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a încetat, în temeiul prevederilor art. 265 lit.b) Cod de procedură civilă (f.d.3).

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 25 mai 2020, s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Cristian Bogdan Golovatiuc în beneficiul SRL „Aflogen” suma datoriei în mărime de 110707,45 lei, taxa de stat în sumă de 3330 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată (f.d.72; 98-102).

Prin decizia din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Cristian Bogdan Golovatiuc și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 25 mai 2020.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că conform art. 1146 alin. (1) Cod civil, prin contract de fidejusiune, o parte (fidejutor) se obligă față de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parțial, gratuit sau oneros obligația debitorului.

Instanța de apel a notat că prin natura sa, raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice, iar efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă, cu bună-credință, la locul și la momentul stabilit, a prestației la care acesta s-a obligat.

Totodată, din sensul normelor de drept ce reglementează instituția obligațiilor solidare, rezultă că obligația este solidară între debitori atunci când toți sunt obligați

la aceeași prestație, astfel încât fiecare poate fi ținut separat pentru întreaga obligație, iar executarea acesteia de către unul dintre codebitori îi liberează pe ceilalți față de creditor.

Așadar, precum s-a stabilit, la 20 octombrie 2017, între SRL „Aflogen” în calitate de vânzător, SRL „Bigstrom” în calitate de cumpărător și Cristian Bogdan Golovatiuc în calitate de fidejutor, a fost încheiat contractul nr.C-20-10- 2017PF, potrivit căruia, vânzătorul s-a obligat să vândă, iar cumpărătorul s-a obligat să cumpere produse petroliere în cantitățile solicitate, la prețurile stabilite în contract.

Potrivit pct.6.1 din contract, fidejutorul va răspunde solidar cu cumpărătorul pentru obligațiile contractuale ale acestuia față de vânzător (f.d.11).

Totodată, la data de 30 octombrie 2017, între SRL „Aflogen” în calitate de creditor și Cristian Bogdan Golovatiuc în calitate de fidejutor, a fost încheiat acordul de fidejusiune, potrivit căruia, ultimul s-a obligat față de creditor să execute integral obligațiile ce reies din contractul de furnizare nr.C-20-10-2017 PF din 20 octombrie 2017 (f.d.12).

Astfel, în condițiile art. 530 coroborate cu art. 1146 alin. (1) Cod civil, a contractului nr. C-20-10-2017PF din 20 octombrie 2017 și a contractului de fidejusiune enunțat supra, SRL „Bigstrom” și Cristian Bogdan Golovatiuc sunt legați solidar față de creditorul SRL „Aflogen”, Cristian Bogdan Golovatiuc, în calitate de fidejutor fiind ținut să răspundă în volum deplin pentru obligațiile asumate de debitorul SRL „Bigstrom” față de SRL „Aflogen” în temeiul contractului nr. C-20-10-2017PF din 20 octombrie 2017.

Astfel, instanța de apel a indicat că având în vedere că debitorul SRL „Bigstrom” nu și-a executat obligațiile ce reies din prevederile contractului nr. C-20-10-2017PF din 20 octombrie 2017, or, în acest sens nu s-a administrat nici un înscris, iar fidejutorul Cristian Bogdan Golovatiuc s-a obligat să răspundă în volum deplin pentru obligațiile debitorului SRL „Bigstrom” față de SRL „Aflogen” în baza contractului nr. C20-10-2017PF din 20 octombrie 2017, prima instanță justificat a admis pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 110707,45 lei din contul lui Cristian Bogdan Golovatiuc.

La 09 aprilie 2021 Cristian Bogdan Golovatiuc prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

S-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Recurentul Cristian Bogdan Golovatiuc a invocat în cererea de recurs prevederile art.6 CEDO, art.13 CEDO, art.8 CEDO precum și prevederile art.432 Cod de procedură civilă.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 februarie 2021 și a fost expediată participanților la proces la 17 februarie 2021. Prin

urmare, cererea de recurs declarată la 09 aprilie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 17 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cristian Bogdan Golovatiuc.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Cristian Bogdan Golovatiuc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru